

РЕШЕНИЕ

№ 7116

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.11.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9657** по описа за **2020** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение от 28.02.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав по НАХД № 7349/2019г. е потвърдено Наказателно постановление № 408360-F407227/14.02.2019г., издадено от началника на Сектор „Оперативни дейности“-С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл.185, ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС.

Решението е обжалвано от санкционираното дружество като с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати процесуални нарушения се моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди се, че не се касае за неиздаване на касов бон, а за издаване на такъв с грешна стойност, вследствие на техническа грешка, а не на умишлено действие. В съдебно заседание касаторът чрез адв.М. моли за уважаване на жалбата.

Ответникът по касационното оспорване чрез юрк.Г. в съдебно заседание, моли оспореното решение да бъде оставено в сила. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение

за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

За да постанови решението си въззивната инстанция е приела за установена следната фактическа обстановка:

На 10.09.2018г. в 16,35 часа, във връзка с постъпил сигнал, контролните органи извършили проверка в търговски обект – офис с магазинна и складова част, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от оспорващото дружество. Длъжностните лица установили, че дружеството осъществява консултации и продажби на стоки на място и по електронен път чрез няколко сайта за електронна търговия, вкл. www.future-home.life. На 09.04.2018г. на същия сайт била направена поръчка от клиент на 1 брой уред – пречиствател за въздух. Поръчката била регистрирана и на следващия ден била изпратена по куриер – [фирма]. Пратката била доставена на клиента на 11.04.2018г. в 09.29 часа, за което той заплатил сумата 309,70 лева. По данни на клиента той не получил касова бележка.

В хода на проверката било установено, че в обекта има инсталирано и функциониращо фискално устройство, регистрирано на дружеството. От отпечатания от фискалното устройство КЛЕН се установило, че за периода 09 - 10.04.2018г. няма издаден фискален касов бон на стойността на покупката. С оглед това от проверяващите било прието, че дружеството е извършило нарушение на чл.118, ал.1 ЗДДС, за което срещу него бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, въз основа на който било издадено процесното НП. Същото съдът приел за законосъобразно, тъй като съгласно разпоредбата на чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на касова бележка от фискално устройство, освен когато плащането се извършва по банков път. Възраженията на дружеството за наличието на техническа грешка съдът е приел за неоснователни тъй като касовият бон за допълване на сумата, дължима от купувача в размер на 81,70 лева е с дата 13.09.2018г. – пет месеца по-късно от датата на сделката и 3 дни след установяване на нарушението, както и поради това, че не е представило доказателства за това, че сумата от 228 лева се отнася за посочената по-горе поръчка. По отношение другото направено възражение съдът подробно е мотивирал съображения за неприложимост към конкретния случай на разпоредбата на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.118, ал.1 ЗДДС предвижда, че всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Получателят е длъжен да получи фискалния или системен бон и да ги съхранява до напускането на

обекта. Неиздаването на фискална касова бележка се санкционира по чл.185, ал.1 ЗДДС – с глоба за физическите лица, които не са търговци, в размер от 100 до 500 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 2000 лв.

Доказателствата по делото установяват осъществяването от дружеството от обективна страна на вмененото му нарушение. Възражението за допуснатата техническа грешка не намира опора в събрания доказателствен материал – както е посочил и районния съд фискалният касов бон с корекцията към заплатената от потребителя сума е издаден много по-късно и едва след извършване на проверката от служителите на НАП.

Настоящият състав споделя и изводите му по приложението на чл.28 ЗАНН – процесното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обичайните от този вид, поради което и не може да бъде определено като маловажен случай.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от касатора касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на ответника, на основание чл.63, ал.5 вр. ал.3 ЗАНН, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определен на основание чл.27е НЗПП, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на спора.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.02.2020г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136-ти състав по НАХД № 7349/2019г.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.